

[J. V. Christensen.]

Mening i at rejse Strid derom? Men det er ikke et Spørgsmaal om 300 Kr.! Det er et Spørgsmaal om at ophøje en Forfatter uden anden Begrundelse, end at Flertallet i et indstillende Udvalg, som intet Ansvar har, ønsker, at vedkommende Forfatter, som i Forvejen staar paa en Konto med 3-aarige Understøttelser, skal føres over paa Stipendiekontoen, hvorfra han altsaa ikke kan fjernes efter den Indstilling, der foreligger fra Forfatterudvalget, uden at han har begaaet en Handling, der falder ind under Straffeloven. Og saa er det, vi fra vor Side siger: Hvad Mening er der i at foretage en saadan Ophøjelse paa et Tidspunkt, hvor Striden staar om den paagældende Forfatter, som den staar? Her er ikke Tale om andet end, at den højtærede Minister vil ophøje en Forfatter, som ikke fortjener Ophøjelse, heller ikke litterært set.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget (se ovenfor)

vedtoges med 39 Stemmer imod 33.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

C. F. Sørensen: Naar Finanslovsforslaget i Dag efter endt tredje Behandling forlader det høje Ting og tilbagesendes til Folketinget, er Grunden jo den, at det under Behandlingen her i Tinget har faaet en fra Folketingets Vedtagelse afvigende Affattelse. Det, der er sket, er dette, at en kulturel Bevilling paa 3,4 Mill. Kr. til Indkøb af Jord til Husmandsbrug er stemt ud af Lovforslaget, og at militære Bevillinger til Gengæld er forhøjet med 1,1 Mill. Kr. Jeg er ikke i Tvivl om, at de konservative Repræsentanter i det høje Ting med Tilfredshed, ja, med Glæde stemmer herfor; det er jo deres Tanker, deres Ideer, som det konservative Parti gennem adskillige Menneskealdr har kæmpet for, der her i Partiet Venstre har vundet Tilhængere og Meningsfæller og nu føres ud i Livet af Landstinget.

Men Venstre? Jeg spørger: Hvorledes er Venstre kommet i Alliance med de Konservative i Landstinget om paa Finansloven at gøre sig til Dommere over den almindelige Valgrets Ting? Der var en Gang et Venstre, som havde det stolte Program: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Og nu er det Venstre, der sætter Landstinget over Folketinget, Venstre, der driver Landstingsparlamentar-

isme mod den lige, almindelige Valgret. Vi Socialdemokrater betragter det, der her er sket, som et Overgreb fra Landstingsflertallets Side. Som et konservativt Mindretal gennem et kvart Aarhundrede klamrede sig til Magten ved Hjælp af Landstinget, saaledes søger nu et konservativt Venstre-Flertal i Landstinget — som imidlertid er Mindretal ude blandt Vælgerne — imod Folketingets Villie at bestemme om Finanslovens Indhold. Thi der faldt jo en Afgørelse ved Folketingsvalget i 1929, der klart og tydeligt gav et Billede af, hvad Befolkningen tænkte og ønskede politisk set i dette Land. Ved Folketingsvalget i 1929 samlede Venstre og det konservative Folkeparti 44,8 pCt. af Vælgerne Stemmer; det radikale Venstre og Socialdemokratiet samlede 52,5 pCt. Det er denne Vælgerdom, Venstre ikke vil respektere; ved Hjælp af Konservatismen skal Frihed og Fremskridt, skal Udviklingen nu standses.

Det Billede, som denne Situation ruller op, vil sikkert Tusinder af Venstremænd se paa med Forundring. Det Parti, som de gennem en Menneskealder, gennem et langt Liv har kæmpet og arbejdet for i Troen paa, at det stod paa Frisindets, paa Demokratiets Grund, er nu gaaet i Alliance med deres gamle bitre Modstander for at bruge Landstinget til at knægte Folkefriheden i vort Land.

Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Finansloven for derved at give Folketinget Adgang til at bestemme, hvad der videre skal ske; men vi protesterer paa det voldsomste imod det Flertalsovergreb, som vi mener, det er at fjerne disse Bestemmelser fra Finansloven.

Formanden: Det var et lidt for voldsomt Udtryk, dette „at knægte Folkefriheden“.

Schovelin: Hvis jeg ikke hørte fejl — i saa Fald beder jeg undskyldte —, sagde den ærede sidste Taler, at man fra konservativ Side med Glæde vilde stemme for denne Finanslov. Jeg maa altsaa bedrøve ham med, at det kan vi ikke; vi kan ikke med Glæde stemme for den; end ikke efter denne lille sidste Bevilling, der til min store Forbavselse voldte en saa vældig Krigslarm, ser vi os i Stand dertil. Efter vor Mening gøres der paa denne Finanslov Forsøg paa at lovgive paa Finansloven, nemlig paa de militære Omraader, og vi for vort Vedkommende vil derfor, naar Finanslovsforslaget kommer til Afstemning, afholde os fra at stemme.